

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Opera Mystica V. Ac Mystici Doctoris F. Ioannis A Cruce
Primi Religiosi Discalceati Ordinis B. V. M. De Monte
Carmelo Et Seraphicæ Virginis Theresiæ fidelissimi
coadiutoris**

Juan <de la Cruz>

Coloniæ Agrippinæ, 1639

Capvt XIII. Proponuntur indicia, quæ in seipso animaduertere debet vir
Spiritualis, vt intellectum ab Imaginarijs formis, ac discursibus
meditationis, denudare incipiat.

urn:nbn:de:hbz:466:1-37873

id violente, aut cum nimis præmeditato discursu fit; sed cum amoris suavitate, & potius à Deo excitatæ operantur, quam à propria ipsius Animæ aptitudine, seu habilitate: quemadmodum postea amplius rem hanc enodabimus. Hæc nunc sufficiant ad ostendendum, qualiter necessarium sit illis, qui ad ulteriora progredi cupiunt, nosse expedire, seseque extricare ab omnibus istis modis, & operationibus imaginationis, tempore opportuno, quando videlicet id profectus illius, in quo versantur, status exegerit. Ut autem clare pateat, quando & quo tempore id fieri debeat; assignabimus sequenti capite signa, seu indicia quædam, quæ in se vir spiritualis anima aduertere debet, ut per illa cognoscat, & intelligat tempus, & oportunitatem, qua libere, & absque formidine, possit prædicto amoris attentionis termino uti, iterque discursus, & operationum imaginationis, desistere.

CAPVT XIII.

Proponuntur indicia, quæ in seipso animaduertere debet vir spiritualis, ut intellectum ab Imaginarijs formis ac discursibus meditationis, denudare incipiat.

NOTA. Huius, & duorum sequentium capitulorum doctrinam summi esse momenti, & exactissimè ab omnibus orationis

NE autem hæc, de qua agimus, doctrina obscura confusaque remaneat; conueniens, ac necessarium erit præsentis capite enucleare; quoniam potissimum tempore, ac oportunitate, debeat spiritualis vir discursus meditationis, medijs dictis imaginationibus, formis, ac figuris, operationem intermittere, ne forte citius, aut tardius, quam Spiritus requirit, deserrantur. Nam sicut expedit suo eas tempo-

re, ut ad Deum tendi possit omittere; nec iter hoc præpediant: sic etiam apprimè necessarium est, dictam meditationem minime ante tempus desistere, ne retrocedatur. Quanquam enim istarum potentiarum apprehensiones, nequaquam tantquam proximum vnionis medium deseruiant ijs, qui iam in via hæc sunt protractiores; deseruiunt tamen velut remotiora media Incipientibus, ut illarum praesidio, disponant, & adiuuent Spiritum per sensum spiritualibus rebus, & vtea occasione, vniuersas alias formas, vilesque temporalium, secularium, ac naturalium rerum imagines euacuent, & abradant. Ad hunc finem, trademus hoc loco aliqua indicia, quæ in se vir spiritualis anima aduertere debet, & ex quibus manifeste percipiet; an dictas potentiarum operationes, illo tempore prætermittere expediat, an vero minime. Tria autem sunt.

Primum est; cognoscere, se iam non posse amplius meditari, neque Imaginationis opera vri, nec hac in re gustum ac refectionem mentis, sicuti antea percipere: quin potius ariditatem quandam in ijs reperire, in quibus solebat sensum defigere, & succum, ac pastum elicere. Verum quamdiu poterit meditando discurrere, gustumque ac delectationem hac in re percipere, non debet meditationem prætermittere; nisi forte, quando ipsius Anima sese in tranquillitate constituerit: de qua in tertio indicio agetur.

Secundum indicium est: quando animaduertit, nullo se desiderio, ac propensione ferri ad dictam Imaginationem, aut sensum, in alijs particularibus rebus interioribus, vel exterioribus, collocandum, & occupandū. Nec loquor modo de illius eusgatione; quando nimirum, nunc venit; nunc vero abit (Imaginatio enim, etiam magnæ recollectionis tempore, solet esse

*studiosè
etiã inci-
piens
perpendi-
da, & ch-
seruanda.
NOTA.
Quo suo
meditati-
onibus in-
sistenda est*

*Primum
indicium
ad medi-
tationis de-
serendam
est, nō pos-
se amplius
meditari.*

*Secundū
indicium
nullo ferri
desiderio
ad imagi-
nationem, in
aliqua re
dehærendū.
Imagina-
tio, etiam
magnæ re-
collectionis
tempore
magari so-
let.*

esse libera, & vagabunda) sed solummodo, quando nec placet, nec gratum est Animæ, ex industria illam alijs in rebus occupare.

Tertium postremo, idq; reliquis certius actutius est; quâdo liber, & placet Animæ, solâ manere, cum attentione ad Deum amorosa, absq; alia particulari cõsideratione, in quadam interiori pace, quiete, ac requie, absque actibus, & exercitatione, saltem discursiua (quæ ex vno in aliud fertur) potentiarum; Memoriz sc. Intellectus, & Voluntas: sed solum quod maneat, cum notitia, & aduertentia generali, & amorosa, de qua locuti sumus, absque particulari intelligentiâ.

Tria hæc indicia simul sumpta, ad minus in se animaduertere debet spiritualis vir, vt tuto, secureq; statum meditationis detetere, Contemplationis verò, & spiritus viam ingredi, audeat, & præsumat. Nec ad hoc satis est primum indicium, absque secundo; euenire siquidem posset, vt imaginandi, de rebusque diuinis vt antea meditando difficultas, seu impossibilitas, ex ipsius distractione modicaque cura oriretur: ob quam causam, debet quoque in se cernere secundum signum; vt nimirum nõ libeat illi, nec vero appetat alijs de rebus peregrinis cogitare. Quando enim ob distractionem, spiritusque teporem, nequit aliquis imaginationem, & sensum in rebus diuinis defigere, & sistere; contestim optat ad alias res diuersas, & differentes, sese conuertere, illisque immorari: quæ etiam illum permouent, vt res diuinas deterat.

Nec etiam satis est primum, & secundum indicium in se animaduertere, nisi simul videat & tertium. Quamuis enim cernat, non posse se discutere, neque de rebus diuinis meditari, neq; etiam libeat illi de alijs diuersis rebus cogitare; posset hoc ex Melancholia promanare, vel aliquo depra-

uato humore, qui cerebrũ corq; occupat, quique solet producere in sensu suspensionẽ, & impletionem quandã: quæ efficiunt, vt nihil cogitet, nihil velit, nec libeat illi aliquid meditari, sed solũ in illa sapida abalienatione, cupiat permanere. Cõtra quæ omnia debet tertium habere indicium; videlicet notitiam, & attentionẽ amorosam, in pace, & tranquillitate interna, sicuti diximus. Quãuis fatendum sit, quod in principijs, quando status iste contemplationis inchoatur, quasi non aduertitur, nec cognoscitur notitia hæc amorosa: quod cõtingit propter duas causas. quarum prima est; quia in suis initijs, solet hæc notitia amorosa, admodum esse subtilis, & delicata, & quasi imperceptibilis. Altera verò causa est; quia cũ Anima fuerit assuefacta alteri meditationis exercitio, quod magis sensibus percipitur, non animaduertit, & quasi non percipit hanc aliam insensibile nouitatẽ, quæ iam est pure spiritualis. Idq; maxime euenire solet, quando ob ignorantiam noui huius status, non se in eo quietari sinit, conando magis sensibilibus rebus operam dare: quo conatu, licet copiosior sit pax interior, & amorosa, impedit, nec locum præbet, vt illam possit percipere, ac illa frui. Verum quãtò amplius sese disposuerit Anima, seseque quietari, ac pacificari permiserit; maiora in dies eius capiet incrementa, magisque, ac intimius notitiam illam Dei amorosam, ac generalem experimento percipiet, quæ super omnia palatum eius demulcet: producit siquidem in illa pacẽm, requiem, saporem, & absque labore, voluptatẽ. Vt verò, quæ dicta sunt magis dilucida fiant, adducemus sequenti capite causas, & rationes, ex quibus appareat necessitas trium horum indiciorum, vt commodius spiritum dirigamus.

NOTA.
Tertium indicium, quod est attentio amorosa, vix a principio agnoscitur, idque ob duas valde perpendendas causas.

Attentio nis amorosa commoda.

B.

Iuannis
à CruceOpera
mystica

NVI

124